

[Høve Sørensen]

Fjord fra ordførernes side. Der har derimod været talt meget om det betænkelige i at gå imod det kommunale selvstyre og herinde træffe en beslutning, som er imod det, et flertal i amtsrådet har besluttet. Det er ikke en betænkelighed, jeg deler. Jeg er selv stærk tilhænger af det kommunale selvstyre og mener, at beslutningerne skal træffes så tæt på borgerne som muligt, men jeg er også af den opfattelse, at beslutningerne, hvis det skal have mening, skal være i overensstemmelse med synspunkterne hos de borgere, som beslutningerne er tæt på. I dette tilfælde mener jeg, der er tungtvejende grunde til, at folketinget går ind og træffer en beslutning, som går imod det, som amtsrådets flertal har vedtaget.

Miljøministeren sagde da også under forespørgselsdebatten forrige torsdag om forureningssituationen og den biologiske tilstand i Limfjorden netop om det forhold, at det selvfølgelig er en forudsætning, at de kommunale myndigheder viser tilstrækkelig vilje til at tage rimelige miljømæssige hensyn i deres beslutninger og fører disse beslutninger ud i livet. I de heldigvis sjældne tilfælde, hvor der handles i strid med lovgivningen, må staten selvfølgelig træde til. Nu kan vi diskutere, hvor sjældne tilfældene er, men jeg mener, at vi her har et af de tilfælde, hvor et amtsråd ikke har taget tilstrækkelige miljømæssige hensyn og ydermere heller ikke har taget hensyn til deres egen sektorplanlægning.

Regionplanen ved vi jo alle hvordan er blevet til: den er vedtaget med borgernes medindflydelse og gennem offentlige høringer, og borgerne har dér gjort deres indflydelse gældende på det resultat, som er kommet ud af det.

Mig bekendt har landbruget på intet tidspunkt protesteret over, at området omkring Hjarbæk Fjord blev udlagt som primært naturområde og naturområde med begrænsede jordbrugsmæssige muligheder. Derfor forekommer det lidt mærkeligt, at landbruget nu kommer og siger, at disse arealer er fantastisk værdifulde i landbrugsmæssig henseende.

Der er ikke taget hensyn til den recipientkvalitetsplan, der er lavet for Hjarbæk Fjord som fiskeriområde og badevandsområde, og fredningsplanen fremhæver, at bevarelsen af de naturmæssige og rekreative værdier kræ-

ver, at vandkvaliteten bliver forbedret, og værdierne vil kunne udbygges, såfremt fjorden bliver salt.

Jeg mener, det er meget betænkeligt, hvis vi her i folketinget accepterer, at et amtsråd kan se bort fra sin egen sektorplanlægning. Planloven er vedtaget af samtlige folketingets partier, og det har vel været meningen, at den skulle tages alvorligt. Hvis vi nu nægter at sige, at Viborg amtsråd skal tage sin egen sektorplanlægning alvorligt, så har vi også sagt til amtsrådene ude over hele landet, at de kan bruge den sektorplanlægning som beskæftigelsesterapi, og at de ikke behøver at tage hensyn til den i det, de foretager sig.

Jeg er af den overbevisning, at Viborg amtsråd på intet tidspunkt har vist vilje til at løse Hjarbæk Fjords problemer, og derfor forstår jeg ikke den tillid, der bliver givet udtryk for i relation til, at de beslutninger, der nu træffes i Viborg amtsråd om en ny recipientkvalitetsplan, f.eks. med de foranstaltninger, der skal foretages, kan føres og vil blive ført ud i livet, og at de vil løse problemerne.

Disse problemer startede i midten af halvfjerdserne. Allerede i 1973-74 konstateredes det ved en Limfjordsundersøgelse, at forholdene i Hjarbæk Fjord på det tidspunkt var af en sådan karakter, at der måtte iværksættes undersøgelser af, hvordan man kunne forbedre tilstanden. Det fik ikke Viborg amtsråd til at foretage sig noget særligt. Ravnstrup Dambrug, som netop var fra den periode, har man ikke fået gjort noget ved endnu. De foranstaltninger, som kunne være nødvendige for at stoppe forureningen derfra, holder her i januar måned 11 års jubilæum; amtsrådet har ikke gjort nogen indsats for at løse de problemer.

Da det folkelige pres i 1980 blev meget voldsomt og myggeplagen tog til, så folk ikke kunne opholde sig udendørs i lange perioder om sommeren og badegæsterne overhovedet ikke kunne opholde sig ved fjorden og fiskerne næsten ikke kunne passe deres arbejde på grund af dansemyg, da blev der et kraftigt folkeligt pres; og så vedtog amtsrådet for dog at berolige befolkningen, at der nu skulle foretages en næringssaltrensning af spildevandet i afstrømningsområdet til Hjarbæk Fjord.

Det vedtog man allerede i 1980, men derefter foretog man sig intet for at føre det ud i